

La Palatul Suțu, recitalul sopranei Catarina Coresi Lal

(Costin Popa – 17 octombrie 2019)

În ambient aristocratic, aproape de km 0 al Capitalei, fiecare miercuri găzduiește câte o serată muzicală, parte a stagiunii ce poartă numele lui Iosif Sava. A ajuns la cea de-a XXII-a ediție, în organizarea Fundației ACCUMM, vicepreședintă Verona Maier, în memoriam Petru Maier Bianu, în parteneriat cu Universitatea Națională de Muzică și sub auspiciile Muzeului Municipiului București.

Foarte rar prezentă pe afișele românești – din păcate -, soprana Catarina Coresi Lal, stabilită din 1998 la Viena, a susținut recent la Palatul Suțu un recital în acompaniamentul pianistic al Adrianei Maier. Cu solidă afirmare pe scene internaționale de operă, artista a oferit publicului un florilegiu de lieduri de Schubert, Joseph Marx, Max Reger, Ceaikovski, Rahmaninov, Reynaldo Hahn, Poulenc, Delibes, prilej de prezentare a unui repertoriu pe care îl servește cu aleasă cultură stilistică, în trei limbi, germană, rusă, franceză.

Glasul strălucitor, proaspăt și amplu al Catarinei Coresi Lal a inundat în armonice argintate salonul cu scară monumentală și a sedus publicul prin expresivitatea cântărilor. După contrastele jucăușe din „Râde și plânge”, partiturile schubertiene au fost ilustrate în omogenitate („Noapte și visuri”) și cu nuanțări încărcate de tristețe („Margareta la vârtelniță”). Soprana este o remarcabilă creatoare a climaxului rezultat din text și muzică (Marx – „Noapte binecuvântată”), iar inflexiunile vocii, atacurile de sunete în pianissimo îl slujesc la perfecțiune (Reger – „Cântecul de leagăn al Mariei”).

Pentru liedurile ceaikovskiene, Catarina Coresi Lal a asociat scriiturilor neliniști încărcate pasional („Să uiți atât de repede”), sunete înalte rafinate („Serenada”), crescendo-uri expansive ca un triumf al dimineții născânde („Se înalță zorile”), nostalgie romantică („În vârtoarea balului”). Partiturile lui Rahmaninov („Aici e bine” și „Apele primăverii”), alături de desenul expresiv, au dăruit ascultătorului supra-acute în pianissimo și acute de forță.

În valsări, spiritul înaripat, parfumul plin de melancolie au cotropit melodiile franceze, pentru ca spectaculosul „Les filles de Cadix” (Delibes) din final să umple salonul cu șarm exploziv.

Ca bis, Caterina Coresi Lal a oferit piesa „Umbra” de George Cavadia, lăsând publicului – în totul – puternica impresie că trebuie reascultată cât de curând în București.